

Realitat o ficció (2n d'ESO)

Les universitats són institucions dedicades a les investigacions i a l'ensenyament superior, i els seus orígens es remunten a l'edat mitjana europea. La primera universitat de la qual es té constància és la de Bolonya, fundada l'any 1119, i a principi del segle XIII, es va fundar la primera universitat espanyola a Salamanca. En aquella època les universitats gaudien d'un temari unificat, mitjançant el qual s'impartien el trívium (gramàtica, lògica i retòrica) i el quadrívium (astronomia, música, aritmètica i geometria).

Actualment el nombre d'universitats ha augmentat de manera considerable, cada una ofereix uns estudis determinats i per accedir-hi s'ha d'haver superat una etapa obligatòria, així com una prova d'accés.

Una vegada que els alumnes han acabat la etapa postobligatòria tenen davant una de les eleccions més difícils i determinants de la seva vida: la tria d'una carrera universitària. Aquesta elecció, a part de determinar allò que estudiaran durant una sèrie d'anys, condicionarà la vida professional i laboral a la qual podran optar.

A continuació hi ha un fragment de l'article publicat en el *Diari de Balears* dia 19 de maig de 2010:

Signi com vulgui, és important que els universitaris del futur hagin escollit l'alternativa que més s'adapti a les seves condicions i capacitats, fet que no és gens senzill en alguns casos, i més sabent que actualment l'Agència estatal d'avaluació de la qualitat i l'acreditació (ANECA segons les sigles en castellà) ja ha validat 162 graus que es posaran en marxa en més d'una trentena d'universitats públiques i privades a Espanya.

El ventall d'alternatives és prou ampli. Els gabinets d'orientació dels centres de Batxillerat, els pares o familiars, els tutors o els professors de matèria... totes aquestes figures són les que han d'ajudar en major o menor mesura els alumnes a prendre una decisió. Tanmateix, durant aquests darrers anys s'està detectant que els mitjans de comunicació cada vegada es converteixen en un element de més pes en tot aquest procés. No debades, la quantitat d'hores que els adolescents estan en contacte amb aquests mitjans i l'atracció que els generen acaben condicionant el seu *modus vivendi* i, en efecte, les seves aspiracions

professionals. Així les coses, durant aquests darrers temps alguns especialistes han atribuït el creixement en les inscripcions de determinades especialitats a l'èxit que durant aquella època tenien algunes sèries o personatges televisius.

Sèries de TV

Usualment, es tracta de guions protagonitzats per un grup de personatges que formen part d'un mateix gremi i que viuen un seguit d'experiències en les quals s'entremesclen exitoses vivències professionals amb històries de l'àmbit privat que resulten prou suggerents per a aquests joves i afamegats espectadors. Òbviament, en la majoria dels casos, la trama rodeja professions gens monòtones, no debades, es tracta d'oficis dinàmics que incorporen elevades dosis d'adrenalina durant la jornada laboral. Quines són les professions més comunes en aquests relats?

Sense cap dubte, una de les més freqüents és la de metge. Sèries

com ara *Anatomia de Grey*, *MIR*, *House*, *Hospital Central* i *Urgències* han fet de la medicina un excel·lent fonament per a les històries dels seus personatges. Molt sovint, els adolescents s'engamixen als seus capítols per les històries paral·leles que transcorren en la sèrie; per exemple, en la famosa sèrie d'*Anatomia de Grey*, els personatges tenen una vida sexual força activa, estímul prou valorat per la joventut. En el cas de la premiada sèrie *House*, la singularitat del metge mateix es combina amb les singulars i compromeses proves de diagnòstic que efectua un ampli equip multidisciplinari. Alguns col·lectius de metges ja s'han aventurat a denunciar aquesta ficció perquè transmet allò que ells qualifiquen com "l'antitesi del metge".

Un altre clàssic són les sèries policiaques, des de *Rex* i *Flashforward* fins a *Los Hombres de Paco* i *El comisario*. Un dels membres de la Policia Local de Palma és del parer que "aquesta tipologia de sèries s'allunyen força del dia a dia que té un policia. De fet, les tasques que duim a terme són molt més senzilles i manco arriscades". Tot i això, durant aquests darrers temps l'interès dels joves per arribar a formar part dels diferents cossos de seguretat s'ha incrementat i, segurament, d'entre tots els factors explicatius també cal afegir-hi aquest.

Per ventura la branca que més ha notat la influència d'aquestes trames ha estat la de criminologia. En aquest sentit, l'èxit de sèries com ara *CSI*, *El mentalista* i *Bones* han tingut una projecció a les aules d'aquestes especialitats durant els darrers anys. La intriga que implica seguir la pista d'un delinqüent, l'ús de tecnologies prou avançades o les relacions que en molts casos es tracen entre els professionals són suficients perquè milers d'estudiants cada any se sentin atrets per una disciplina de la qual, segons algunes estimacions, no se'n treu un salari mensual superior als 1.800€.

Per fer a la teva classe o amb l'ajuda de qualcú

- a) Fes un estudi dels joves que enguany cursen 2n de batxillerat del teu centre i investiga quina carrera universitària volen cursar i quins programes televisius miren habitualment.
- b) Organitza les dades en dues taules diferents i determina la moda de la carrera universitària que es vol cursar i la del programa televisiu que es mira habitualment.
- c) Elabora un diagrama de barres i un diagrama de sectors a partir de la informació recollida.

Extret del [Racó Educatiu de l'Ibestat](#)

Material elaborat per:

- » Maria Barceló Vidal, Miquel Mayol Bauzá, Josep Lluís Pol i Llompart, Daniel Ruiz Aguilera: *95 propostes per a treballar l'estadística i la probabilitat a l'ESO*. Direcció General d'Administració, Ordenació i Inspecció Educatives. Conselleria d'Educació i Cultura